

Isus je Jakova i njegova brata Ivana Evanđelistu nazvao boanerghes, sinovi groma, radi njihova silovita značaja. Jakov se naziva još i Stariji, kako bi ga se razlikovalo od istoimenog apostola i Isusova rođaka - Jakova Mlađeg.

Rođen u Betsaidi, bio je sin Zebedeja i Salome. Isusa je slijedio od samoga početka Njegova javna života, nakon što ga je Mesija "pozvao" dok je s bratom i s ocem na obali Genezaretskoga jezera popravljao mreže i začepljivao pukotine na lađi. Evo kako nam taj događaj prenosi Evanđelist Marko: "Odmah pozva i njih. Oni ostave oca Zebedeja u lađi s nadničarima i otiđu za njim." Bez kalkuliranja, a da ga nisu pitali: "Ali, kamo nas to vodiš, što trebamo činiti?"

Jakovljeva silovita značaj došao je do izražaja u najmanje dva slučaja: prvi puta, kada su Samarijanci Isusu i Njegovim učenicima odbili gostoprimstvo. "Gospodine - rekao je ljutito, dok ga je bratovljeva glas pratio poput jekne - hoćemo li zazvati oganj s neba da ih poždre?" Drugi puta to je bilo kada su s Isusom išli prema Jeruzalemu. Gospodin je Svojim učenicima bio nagovijestio svoj skorašnji kraj, ali i ono što će uslijediti nakon toga, po Njegovu Uskrsnuću u slavi. Ova dvojica braće, zamišljajući si slavnu budućnost uz Isusa, upitaše Ga mogu li Mu u slavi sjesti jedan s lijeve, a drugi s desne. Još uvijek ne bijahu naučili lekciju, kojoj ih je Isus učio, a koja je podrazumijevala žrtvu, križ, poniženje ... Učitelj ih je na to pogledao odmahnuvši

glavom i odgovorio im: "Ne znate što ištete. Možete li piti kalež koji ću ja piti, ili primiti krst kojim sam ja kršten?" Čini se kako posrijedi nije bilo nimalo veselo krštenje. No, ova se dvojica na to svejedno nisu povukla te su mu spremno odgovorila: "Možemo."

Jakov je, zajedno s Ivanom i Petrom, bio povlašteni svjedok nekih odlučujućih trenutaka Isusova života: na brdu Tabor, za vrijeme preobraženja te u Getsemanskom vrtu, za vrijeme agonije. (Iako, u ovom posljednjem slučaju možemo govoriti o ponešto "odsutnim" svjedocima). Naime, Isus ih je, nakon stravične kušnje proživljene u vrtu, pro-našao pozaspale. "Spavate - prekorio ih je. Bdijte i molite da ne padnete u napast". Nakon Isusove Muke i smrti, Jakov je, zajedno s drugim apostolima, na dan Pedesetnice primio ogranj ljubavi Duha Svetoga. Već se sutradan i sam našao na ulicama Palestine kako bi svima neiz-mjernom odvažnošću naviještao Radosnu Vijest, skrenuv-ši tako na sebe pozornost judejskih vlasti, koje su ga uhi-tile te ga pretukle i zatvorile.

Prema Djelima apostolskim, Jakov nije propovijedao odveć dugo. Herod Agripa, po zloći dostojni nasljednik svo-ga zloglasnog djeda, "zaslužnog" za pokolj nevine dječice, "kako bi udovoljio Židovima", pokrenuo je nemilosrdni pro-gon, koji je odnio mnoge žrtve, među prvim nasljedovate-ljima Kristovim. Među njima je bio također i Jakov, "po-goden udarcem mača". Bilo je to godine 42. poslije Krista. Međutim, prema jednoj drugoj predaji (iako nepotvrđenoj) iz VI. stoljeća, Jakov je postigao još i puno više, stigavši sve do Španjolske, koje se i danas smatra prvim evangelizatorom, pod imenom Santiago Njegovi zemni ostaci - prema jednoj drugoj predaji iz IX. stoljeća - prenešeni su iz Jeruzalema u Compostelu, gdje je podignuto najveće svetište njemu u spomen, središte pobožnosti koja je prešla granice Španjolske, otkad se (u IX. stoljeću) proširila vijest o navodnom pronalasku njegova groba. Hodočasnici su se stali u velikom broju slijevati u Compostellu iz čitave Europe, dok su iz samoga groba uslijedila mnoga čudesa. Primjerice, za vrijeme bitke kod Clavija (932.), sveti se Jakov ukazao na bijelome ko-nju isukanog mača, kako bi ohrabrio kršćane uključene u beskonačnu bitku s muslimanima. Taj se prikaz ovoga sveca proširio Španjolskom te su španjolske snage u bitke odlazile uz poklič: "Sveti Jakove, napred Španjolska".

Bila je to dostojna sudbina silovita apostola, kojega je Isus nazvao "sinom groma".

Ime je aramejskoga porijekla i znači: Božji sljedbenik.

Zaštitnik je: Španjolske, Gvatemale, Nikaragve i Čilea